

Dosarul nr. 1ra-154/2023

1-21176411-01-1ra-25012023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 august 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,

Judecători – Daguța Sergiu și Malanciuc Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Postica Serghei, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Mereacre Vasilii XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.11.2021 – 07.06.2022;

Instanța de apel: 07.07.2022 – 16.11.2022;

Instanța de recurs: 25.01.2023 – 16.08.2023.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei XXXXXX, sediul Central din 07 iunie 2022, Mereacre Vasilii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.175 Cod penal, la 3 ani și 9 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 07.06.2022.

S-a dispus încasarea, din contul inculpatului, în beneficul părții vătămate XXXXXX, XXXXXX a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei și, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 182 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 13 ianuarie 2021, aproximativ în jurul orei 14.00, inculpatul Mereacre Vasilii, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul comiterii acțiunilor perverse, deplasându-se pe ruta XXXXXX – XXXXX, s-a așezat pe un scaun pe bancheta a 3-ea din partea dreaptă, lângă minora XXXXXX, XXXXXX, născută la XXXXX, despre care știa, cu certitudine, că nu a împlinit vârsta de 16 ani și, la ieșirea din or. XXXXXX în direcția XXXXXX, XXXXXX, a atins-o indecent cu mâinile în regiunea picioarelor, cauzându-i minorei XXXXXX, XXXXXX suferințe psihice.

În baza probelor administrate, apreciate în mod obiectiv, din punct de vedere al

pertinenții, concludenții, utilității și veridicității, precum și din punct de vedere al coroborării lor, instanța a considerat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile pe art.175 Cod penal - acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în *exhibare*, atingeri indecente, *discuții cu caracter obscen sau cinic, purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, precum și alte acțiuni cu caracter sexual.*

3. Avocatul Postica Serghei, în numele inculpatului, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal în privința lui Mereacre Vasilii în baza art.175 Cod penal să fie *încetat*, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile lui, cu recunoașterea acestuia vinovat în comiterea contravenției prevăzute la art.354 Cod contravențional și încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

În motivarea apelului declarat, a menționat că în speță urmează a fi stabilit dacă în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art.175 Cod penal, și anume, dacă acțiunea de atingere cu mâna a piciorului părții vătămate este sau nu o atingere indecentă în sensul art.175 Cod penal.

Potrivit explicațiilor din Hotărârea Plenului CSJ nr.17 din 07.11.2005 despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală, noțiunea „acțiuni perverse” include inclusiv dezgolirea corpului sau a organelor genitale ale victimei, însoțite de contemplarea, pipăirea acestora.

Deci, ca o atingere să fie considerată „indecentă”, iar în final - acțiune perversă, victima urmează să fie dezbrăcată, sau partea corpului care este atinsă/pipăită urmează să fie dezgolită. Acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art.175 Cod penal, deoarece acțiunea de atingere cu mâna de către inculpat a piciorului părții vătămate nu este o atingere indecentă în sensul art.175 Cod penal, partea vătămată fiind îmbrăcată în haine groase de iarnă.

De facto, inculpatul nu a avut intenția de a comite acțiuni perverse față de partea vătămată sau să o intimideze, dorind doar să facă cunoștință cu aceasta, adresându-i complimente, fapt recunoscut și de partea vătămată. Inculpatul este conștient că a fost insistent cu partea vătămată, deoarece ultima nu dorea să facă cunoștință și recunoaște că nu trebuia să pună mâna pe piciorul fetei.

Totodată, inculpatul nu a bănuit că partea vătămată are vârsta sub 16 ani și a presupus că aceasta are vârsta peste 18 ani, deoarece arăta destul de matură. Mai mult, conform raportului de expertiză medico-legală nr.202118P0218 din 27.06.2021, victima a atins vârsta de maturitate, conform datelor antropometrice, vârsta minorei la data de 18.01.2021 arăta mai mult de 15 ani. Inclusiv martorul XXXXXX XXXXXX a indicat că a crezut că partea vătămată este în clasa a 10-a, iar martorul XXXXXX XXXXXX a declarat ca partea vătămată arată de 19 ani.

Prin urmare, acțiunile lui Mereacre Vasilii întrunesc elementele contravenției prevăzute la art.354 Cod contravențional - huliganism nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

Consideră că, analiza conținutului învinuirii formulate, denotă caracterul formal al

acesteia, învinuirea fiind total greșită, din ce rezultă că acuzarea și prima instanță au încălcat mai multe drepturi și principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 §1 din CEDO.

Mai mult, la moment, inculpatul se află în detenție ilegal, fără ca acestuia să-i fie aplicată vreo măsură preventivă, în dispozitivul sentinței fiind doar indicat că, până la intrarea sentinței în vigoare, în privința lui Mereacre Vasilii se menține măsura preventivă - arestul preventiv, care, însă, nu a fost aplicat pe parcursul cercetării judecătorești, prima instanță ilegal dispunând reținerea acestuia din sala de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, apelul a fost admis, casată parțial sentința, din alte motive, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Mereacre Vasilii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.175 Cod penal, la 3 ani și 9 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 16.11.2022, cu includerea perioadei arestării de la 07.06.2022 până la 16.11.2022.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a conchis că apelul urmează a fi admis, din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței atacate, în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu excluderea constatării instanței de fond, cu depășirea limitelor învinuirii în dispoziția legii penale, a faptei comise de inculpat, prevăzută de art.175 Cod penal și aplicarea pedepsei după cum a fost stabilită de instanța de fond.

Astfel, se conchide că, instanța de fond a dat probelor administrate o apreciere legală, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, totodată, stabilindu-i acestuia o pedeapsă corectă.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului în baza art.175 Cod penal, însă eronat și cu depășirea învinuirii aduse și a limitelor judecării cauzei, a indicat că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, ca acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând *în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, precum și alte acțiuni cu caracter sexual.*

Potrivit rechizitoriului, inculpatul a fost învinuit de comiterea acțiunilor perverse, cu semnele de calificare - acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente, din încadrarea juridică a acțiunilor acestui urmând a fi excluse semnele calificative, constatate ca fiind comise de către instanța de fond - *exhibare, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, precum și alte acțiuni cu caracter sexual.*

Totodată, soluția de condamnare a inculpatului se bazează pe declarațiile părții vătămate minore XXXXXX, XXXXXX, că ... *a urcat în autobuz pe locul 3 lângă șofer la geam, ... au urcat niște bărbați în autobuz ... iar unul lângă ea, de la care se simțea miros specific de alcool, ...a simțit pe piciorul ei că cineva a pus mâna. Inculpatul o mângâia pe picior, la solicitarea de a lua mâna, acesta se apropia tot mai tare, fiind nevoită să se dea spre fereastră, inculpatul continua să țină mâna și să întrebe unde locuiește, numărul de*

telefon, oferindu-i diverse complimente, ... XXXXXX XXXXXX, medicul din sat, a văzut cele întâmplate și i-a luat apărarea, inculpatul a ridicat vocea la aceasta, amenințând-o și ultima a sunat la poliție. În urma acțiunilor inculpatului, a avut suferințe psihice....

Reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXXX XXXXXX a relatat că ...nepoata sa XXXXXX XXXXXX a venit de la școală, avea ochii înlăcrimați, i-a comunicat că în autobuz lângă ea pe scaun s-a așezat un bărbat necunoscut, care i-a pus mâna la picior, o mângâia pe păr și îi făcea complimente. Inculpatul era foarte insistent, cerând adresa ei și numărul de telefon, XXXXXX, XXXXXX era foarte speriată când a venit acasă, ... a mers la poliție și a depus plângere.

Martorul XXXXXX XXXXXX, fratele părții vătămate, a indicat că XXXXXX, XXXXXX a venit de la școală i-a povestit că a stat în autobuz pe un scaun cu un bărbat necunoscut care a pipăit-o la picior, i-a cerut numărul de telefon, partea vătămată era foarte speriată și a fost nevoit să o însoțească la școală până la finele anului școlar.

Martorului XXXXXX XXXXXX a comunicat că în autobuz erau foarte mulți elevi care se deplasau de la studii, XXXXXX, XXXXXX era așezată lângă Mereacre Vasilii, ... inculpatul a pus mâna pe genunchiul părții vătămate, care privea spre geam cu ochii înlăcrimați și se deplasa spre fereastră, o pipăia, la un moment, i-a făcut observație inculpatului pentru a stopa cele întâmplate, propunându-i să treacă pe altă banchetă, ulterior a apelat sectoristul, iar martorul XXXXXX XXXXXX, șoferul rutei, a indicat că el nu a văzut, dar din cele comunicate de XXXXXX XXXXXX, inculpatul a pus mâna pe piciorul părții vătămate.

Inclusiv inculpatul Mereacre Vasilii a recunoscut vina, confirmând că era în stare de ebrietate și, urcând în autobuz, s-a așezat lângă XXXXXX, XXXXXX, ... s-a lipit de ea punându-i mâna pe picior, a întrebat-o unde locuiește, acesta s-a dat spre fereastră, nedorind să-i răspundă, a doua oară a pus mâna pe piciorul minorei, neavând intenții rele, dorind doar să facă cunoștință.

De asemenea, vinovăția inculpatului a fost dovedită și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei, și anume: plângerea depusă de XXXXXX XXXXXX la data de 14.01.2021; informația telefonică din 14.01.2021; copia certificatului de naștere a părții vătămate XXXXXX, XXXXXX; raportul de expertiză judiciară nr.202137A0032 din 09.07.2021 în privința părții vătămate XXXXXX, XXXXXX; raportul de expertiză judiciară nr.202118P0218 din 27.07.2021 în privința părții vătămate XXXXXX, XXXXXX.

Probele cercetate, în ansamblu, în afara oricăror dubii rezonabile, demonstrează existența elementelor infracțiunii și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, în calitate de probe directe ce dovedesc vina inculpatului, au fost reținute declarațiile părții vătămate minore XXXXXX, XXXXXX, care a relatat amănunțit circumstanțele comiterii faptei de către inculpat, declarațiile acesteia fiind în coroborare cu declarațiile reprezentantului legal al minorei XXXXXX XXXXXX, ale martorilor XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, precum și concluziile raportul de expertiză judiciară nr.202137A0032 din 09.07.2021 în privința părții vătămate XXXXXX, XXXXXX, potrivit cărora acesta nu

manifestă tendința de a minți, inventa referitor la împrejurările produse cu ea, avea capacitatea de a înțelege corect caracterul și conținutul acțiunilor, care se pretinde că au fost săvârșite în privința ei. XXXXXX, XXXXXX a suportat traumă psihologică, ce se manifesta prin: tensiune interioară, amintiri recurente, somn neliniștit, sentimentul lipsei de securitate. Aceste manifestări purtau caracter situațional, reversibil și s-au compensat în timp. XXXXXX, XXXXXX posedă particularități psihologice individuale care au putut influența comportamentul în situația analizată: sugestibilitate sporită, predispoziția de a percepe un spectru larg de situații ca fiind amenințătoare. În cadrul situației analizate, capacitatea expertizei de a opune rezistență a fost redusă.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal și a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, nu a recunoscut vina, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, se caracterizează satisfăcător, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, astfel că nu și-a făcut concluziile necesare și nu s-a corectat, împrejurări în care nu au fost stabilite temeuri de a interveni în soluția instanței de fond în partea aplicării pedepsei, acesta fiind una corectă.

În același timp, argumentele apărării invocate în susținerea solicitării de achitare a inculpatului nu pot fi reținute, fiind contradictorii circumstanțelor cauzei, de fapt, fiind o relatare a celor întâmplate în versiunea apărării, care se contrazice total cu probele administrate, dezacordul cu sentința instanței de fond neconstituind motiv de casare.

Astfel, din declarațiile părții vătămate minore rezultă că inculpatul a pus mâna pe piciorul drept al ei și o mângâia, continuând să țină mâna pe picior, iar aceste acțiuni au speriat-o, cauzându-i suferințe psihice. Acțiunile inculpatului au depășit gradul unei simple atingeri a piciorului victimei, după cum pretinde apărarea, mai ales că la solicitarea victimei, Mereacre Vasilii a continuat să mângâie victima pe picior și, chiar fiindu-i făcută observație, și-a continuat acțiunile. XXXXXX XXXXXX i-a făcut observație inculpatului și a fost amenințată, a telefonat la poliție, totodată l-a ridicat pe inculpat de pe scaun.

Potrivit jurisprudenței în acest sens, noțiunea de acțiuni perverse desemnează niște acțiuni reprobate de societate, care prezintă devierea de la normal a instinctelor, a comportamentului persoanei, a ideilor, a judecății Acțiunile perverse (imoralitate, desfrâu) comportă un caracter sexual orientat spre satisfacerea poftii sexuale a făptuitorului sau excitarea instinctului sexual al victimei. Aceste acțiuni pot fi de natură fizică sau intelectuală. În categoria celor cu caracter fizic se includ inclusiv atingerile indecente, etc.

Deci, sunt neîntemeiate argumentele apărării că, pentru a fi în prezența unei acțiuni perverse, în special a unei atingeri indecente, victima urmează să fie dezbrăcată, iar făptuitorul comite acțiuni de contemplare pe corpul acesteia sau pipăirea organelor genitale în timp ce acestea sunt dezgolite, deoarece mângâierea piciorului a continuat mai mult timp, cu insistență, fiind considerată ca atingere indecentă a minorei.

Sunt irelevante afirmațiile că, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, iar acțiunea de atingere cu mâna a piciorului părții vătămate nu este o atingere indecentă în sensul art.175 Cod penal, deoarece aceasta era îmbrăcată în haine groase de iarnă, fiind stabilit că acțiunile de mângâiere insistență a piciorului au fost

întreprinse față de o persoană care nu împlinise vârsta de 16 ani.

Alegațiile apărării că inculpatul nu a avut intenția de a comite acțiuni perverse față de partea vătămată minoră sau să o intimideze, dorind doar să facă cunoștință cu aceasta, că a realizat că a fost puțin insistent cu XXXXXX, XXXXXX și nu trebuia să pună mâna pe piciorul fetei, nu dovedesc că nu a avut loc infracțiunea incriminată inculpatului, în situația în care acțiunile acestuia au depășit un comportament normal în societate, iar inculpatul și-a permis față de minoră niște atingeri indecente insistente ale piciorului, care au fost curmate doar la implicarea lui XXXXXX XXXXXX.

Totodată, afirmațiile inculpatului că nu a bănuit că XXXXXX, XXXXXX are vârsta sub 16 ani, crezând că are vârsta de peste 18 ani, deoarece arăta destul de matură, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.202118P0218 din 27.06.2021, victima arăta mai mult de 15 ani, nu constituie temei de scutire de răspundere.

Concluzia apărării că acțiunile lui Mereacre Vasilii întrunesc elementele contravenției prevăzute la art.354 Cod contravențional, ca huliganism nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, este una declarativă, fiind combătută prin declarațiile părții vătămate minore, ale martorilor și concluziile rapoartelor de expertiză.

La fel, sunt neîntemeiate argumentele că inculpatul se află în detenție ilegal, în privința acestuia nefiind aplicată o măsură preventivă, or, acesta a fost reținut de instanța de fond în scopul executării sentinței, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat și dezacordul cu sentința instanței de fond nu poate fi echivalată cu achitarea acestuia, fiind demonstrată integral vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate prin probele administrate, temeiuri de intervenire în sensul achitării inculpatului nefiind stabilite.

Astfel, este justă concluzia de constatare a vinovăției inculpatului, iar pedeapsa aplicată este adecvată și corespunde cerințelor legale, fiind just individualizată, împrejurări în care argumentelor invocate de apărare în susținerea opiniei de achitare a inculpatului sunt nefondate.

Mai mult, apărarea, nefiind de acord cu probele cercetate, nu a contestat legalitatea actelor și acțiunilor procesuale a organului de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei nu a avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că a acceptat situația în fond.

5. Avocatul Postica Serghei, în numele inculpatului, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10), 11), 15), 16) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Mereacre Vasilii să fie recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute la art.354 Cod contravențional și încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

În motivarea recursului declarat, nefiind de acord cu concluzia instanței de apel, invocă argumente similare celor menționate în apel (pct.3. din prezenta decizie).

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, considerând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că, deși titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10), 11), 15) și 16) Cod de procedură penală. Totuși, în esență, acesta aduce critici modului de apreciere a probelor și acceptării concluziei privind vinovăția inculpatului, temeiuri de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală că - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în cazul când ultima nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, or, la adoptarea soluției, instanța de apel a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, ca acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente.

Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, inclusiv în partea contestată de apărare în recursul declarat, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de argumentele referitor la faptul că, acțiunile inculpatului urmează a fi

încadrate în baza art.354 Cod contravențional, din motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal punctează că, acestea reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată. În decizia instanței de apel (pct.4. din prezenta decizie) se regăesc argumente-motivări ce combat poziția inculpatului și care sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate în instanța de apel.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel corect a stabilit prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii. Instanța de apel a reiterat că este constatat faptul că inculpatul a comis acțiuni perverse în privința părții vătămate minore și că aceste acțiuni, contrar afirmației apărării, au depășit gradul unei simple atingeri a piciorului victimei, iar aceste împrejurări rezultă direct din declarațiile părții vătămate minore XXXXXX, XXXXXX, care a relatat amănunțit circumstanțele comiterii faptei de către inculpat, declarațiile căreia sunt în coroborare cu declarațiile reprezentantului legal al minorei XXXXXX XXXXXX, ale martorilor XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, precum și concluziile raportul de expertiză judiciară nr.202137A0032 din 09.07.2021 în privința părții vătămate XXXXXX, XXXXXX.

Contrar criticilor invocate de recurent, instanța de recurs nu semnalează prezența cărorva dubii privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, acțiunile acestuia fiind incidente elementelor faptei prejudiciabile prevăzută de art.175 Cod penal.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat reiese că, recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul căroră instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentând astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, care, însă, nu poate fi acceptată de instanța de recurs, deoarece contravine constatărilor instanței de apel, întemeiate just pe cumulul de probe examinat, verificat, descris și apreciat corect.

Colegiul penal evidențiază că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Subsidiar, instanța de recurs ordinar consideră că instanța de apel corect a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele apărării că inculpatul se află în detenție ilegal, în privința acestuia nefiind aplicată o măsură preventivă, deoarece acesta a fost reținut de instanța de fond în scopul executării sentinței de condamnare, fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare.

Totodată se reține că motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4.) din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Ce ține de temeiurile invocate de recurent prevăzute de art.427 alin.(1) pct.10), 11), 15), 16) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, sunt invocate de recurent declarativ, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al

avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neinvocate. Conform prevederilor art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Mai mult, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-au expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâre, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și-o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kossier v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, impunându-se soluția recunoașterii inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Postica Serghei, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Mereacre Vasili XXX* deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 16 august 2023.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Malanciuc Ion